

ELISEO OLIVERAS

«Massa sovint s'oblida per què es va crear la UE»

Eliseo Oliveras és un dels corresponents que ha seguit l'actualitat europea de més a prop i durant més temps. Els darrers vint anys de Bruxelles estant, com a corresponent d'*El Periódico*; abans, per al mateix diari, com a enviat especial a cimera comunitària; encara abans, com a responsable de la secció d'Economia, seguint l'aventura de l'ingrés espanyol al que llavors era la Comunitat Econòmica Europea (CEE).

Entrevista d'Octavi Martí

“Quan es diu que van ser les imposicions de la CEE les que van propiciar la desindustrialització d'Espanya no es diu la veritat. Els socialistes –i abans la gent d'UCD– van aplicar una política que va ser destructora del teixit industrial existent. En aquells moments no hi havia la dita Acta única, ni s'havia aprovat el tractat de Maastricht. Els països tenien molta latitud per parapetar-se darrere de normes tècniques i protegir el que els interessava. Solchaga i altres ministres volien potenciar el sector terciari, creien en la societat de serveis, i no dubtaven de la conveniència de tancar el que era deficitari o poc competitiu. Es així com Espanya es va quedar sense una empresa energètica única capaç de defensar-se davant de francesos, italians o alemanys”.

Oliveras pensa que van ser sectors com el lacti els veritables perjudicats per l'entrada a la UE. “Les petites explotacions lleteres van tenir de tancar. Els francesos i altres van defensar molt durament

els seus pagesos. I també ho varen pagar els pescadors. La nostra flota no va poder anar a pescar als mars del nord durant uns quants anys. La demanda d'ingrés

dels suecs, finesos i austríacs va permetre al Govern de Felipe González escurçar l'expulsió de la flota espanyola del dit Gran Sol”. Per a González l'entrada a la UE havia significat “la posada de llarg de la nostra democràcia. Era una manera de normalitzar-se, de deixar endarrere vells fantasmes” recorda el periodista.

Coincideix amb molts altres observadors a l'hora de criticar la UE: “Pateix d'un dèficit democràtic evident. Hi ha un deficient i escàs control democràtic de la Comissió. És cert que ara els comissaris han de superar els exàmens dels parlamentaris però aquests es limiten a ratificar la Comissió com a equip. No hi ha un autèntic poder de censura sobre els comissaris, individualment. I el més greu és que la política de la UE, les lleis que impulsa la Comissió, són dissenyades pels alts funcionaris, que en la seva gran majoria són neoliberals. I aquests alts funcionaris i la Comissió són massa sensibles a les lleis que proposen els lobbies”. També és un problema democràtic que les propostes

